

SERENISS.^{MO} PRINCIPI
CHRISTIANO
PYASTO

Brigij, Lignitzij, & Vvolæ
Supremo Duci.

DOMINICVS FRIDERICVS
A B B A S
SACRAE CESAREAE MAIESTATIS
a Secretis, & Legacionis
apud Venetos
Admini-
ster.

1668.

SE RENIS PRINCIPAL

CHRONICO

DAYAS TO

THE HISTORY OF VENICE

DOMINICUS THEODORICUS

A B S Y T

CACRAB CHAMAE MASTATIS

THE HISTORY OF VENICE

BY D. G. VENICE

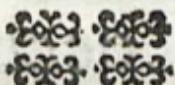
TRANSLATED

INTROD.

1668

PANEGYRICVS.

Vm diù per E-
gregij PRIN-
CIPIS CHRI-
STIANI PYASTI
dotes peruagatus ani-
mus, perindè ac ver-
ni, florentisque Cam-
pinitore, ac varietate

A 2 il-

illectus, sedulò cuncta
Iustrasset, & ferè con-
tractis per sensum rerum
speciebus, se quasi pi-
etatis exornasset; non
bona tanta in saeculi in-
uidiam, oculere vi-
sum: cum nec minor
mihi iactura foret, si
temporis iniuria exci-
derent, tantaque ima-
gintum nobilitate deser-
ta mens, tam iucundo
orbaretur solatio. Im-
par fortassè videbitur
ipsi Famæ stylus noster,

atque argumento inge-
nium: sed neque idem
vbique rumor sonat, aut
certus peruadit, neque
ideò cohibenda oratio,
quia materiam non im-
pleat; non enim in ma-
gno molimine conatus
ipse sua laude caret, &
æquo cum ingenti par-
uus amnis fungitur offi-
cio, qui se totum in ma-
re exonerat. Fides in-
terim vel ea sit me visa,
& audita promere,
quòd nulla impellit,

A 3 vel

vel obsequendi necessitas; vel blandiendi studium: quippe de extero **PRINCIPE** Italus homo, ac longo terrarum spatio dissipatus, verba facturus; nec rerum instantium lumine prestringor, nec spe futurarum depascor: iam enim CÆSARIS munere, in suam fortunam receptus, meæ mihi fortis terminos defixi. Ipsa ergò Virtutis reuerentia, atque amore addu-

ctus,

&us , quæ in quovis
 Mortalium sacra , in
PRINCIPE Viro ve-
 nerabilis , inter Numi-
 num beneficia colitur ;
Germani hominis , an
 Sarmatæ nomen in Ita-
 liam transfero ; non ut
 barbarum horreat , sed
 ut cultissimum , & suprà
 quos illa sibi iactat in-
 genitos mores , expoli-
 tum , reuereatur . Sciat
 ipsa non Cæli horridita-
 te , aerisve intemperie
 animos ali: inter gla-

ciales umbras Hercynię
clarescit sapientia im-
butus animus; ac ubi
vicino Septentrione flu-
mina obducta gelu, con-
creti Fontes, stipatur
Aer, vstaq; Tellus riget,
amoenissimus PRINCI-
PIS Genius efflorescit.
Dat quinimum, quas
negat ingenium soli de-
licias, hominis morum
elegantia; victaque sy-
deris inclemencia gene-
rosè mansuetudinis in-
fluxu mitescit. Hinc
olim

olim Musæ , & Artes
spreta loci fama in Sile-
siam descendere : mira-
ri , quod exceptæ , quod
fotę , quod sibi PRIN-
CIPEM , non illi fe-
ignoratæ viderentur :
domum Numine reple-
tam ; quà fidei , quà pie-
tati nuncupatas aras :
Religionem primo ,
PRINCIPEM secundo
loco veritum : illum su-
prà cæteros ; suprà il-
lum Leges . Hinc po-
pulos iam ad ipsius in-

genium formatos, liberalibus disciplinis, ac institutis peruios: nil fictum: nil ad palatum Domini compositum, iamque animis boni rectique amorem coaltum; & quæ olim imitamenta nunc re ipsa virtutes. Magna hæc, & à te defluentia, PRINCEPS: maiora tamen quæ tibi ingenita, regalisque tui generis fulgorre splendentia, non infra ditionum terminos

arctantur. Dignum e-
quidem, ingensque Na-
turæ munus à regali
HAGELONICA stirpe ori-
ginem ducere; non te
verò nudum sanguinis
decus ad laudem trahit:
aliena quippe iactare
putas, qui suum genus
laudat. Tua sunt quæ
amas, & quæ impensi-
ri diligentia conquæsi-
ta, possides. Imperia
siquidem, & diuitias
euertere, lumenque ip-
sum generis obscurare

fortuna potest ; animum
ad sublimia erectum , in
clarissima quæque sese
ferentem , magnum ,
pium , beneficium non
potest : Audiunt Fini-
timi tuarum Vrbium fe-
licissima commercia ,
populorum quietem ,
Religionis incremen-
tum . Stupent quo Gen-
tium obsequio vigeas ;
qua exagogæ vbertate
polleas : quibus aulæ
lautitijs exundes : quis
familiae numerus & cul-

vol

d

tus:

tus: quæ Regibus ipsis
inuidenda Atria: quæ
Belli vires, quæ Pacis
ornamenta. Arrigitur
dictis Cæsaris Inclyta
Regia, tamque lauda-
bili imitatione gauisa,
se in aliena domo mira-
tur, ac stupet, vel tan-
tū luminis ab AVGVSTI
iubare hauriri, vel tan-
tum à mente, non sine
propitij Numinis affla-
tu, instituta refundi.
Vtrumque Princeps,
vtrumque conuenit; du-
colue
pli-

plicique fauore Cœli ,
ac Cœsar is donatus , quæ
ab illis desumis , in cœ-
teros extendi exempla .
Mirentur sanè homines
tuæ fortis beneficia ;
magis verò animi pre-
stantiam obstupescant .
Quanta in ore maiestas ,
in verbis fides , in rebus
constantia ! nec graui-
tatem comitas minuit ,
nec sine seueritatis pre-
sidio lenitas blanditur ;
cœteros fortuna , at ma-
gis virtute excedis : Po-
pulos

pulos non tām legum ;
quām morum disciplina
dirigis ; irrogas serō pe-
nas , festinantēr p̄emja
confers : abdita illæ ,
esposita hæc , facile cun-
ctis arripienda ; cum ra-
rō primæ eruantur : iam
Populorum genio adeò
flexo , vt pudor magis ,
quām formido auertat
à culpa . Tunc ad sum-
mum felicitatis perue-
nisse Rempublicam ar-
bitror , cùm non tām le-
gum metu , quām vene-

ratione Principis, homines non peccant. Ea est inculpatæ vitæ auctoritas, vt ipsa perficitæ frontis impudentia faciem exhorrescat, & quasi fulgure icta concidat. Hæc mirentur Aduenæ quibus indigenæ fruuntur, tu resulges. Exulti vndique Lares, in altum excitata ædifica renidentia auleis cubicula, thesauris referta gaza, domus plena Imaginibus, signisq; emenda-

datissimis Atria, & alibi
terrarum visuntur: non
vbique tamen res totis
opibus pretiosior existi-
matur Dominus; qui hor-
tis multo Vere pictis,
atrijs Pario marmore
splendicantibus, parie-
tibus purpura floridis;
animum tamen sapien-
tia destitutum, vitijs
obsitum squallere sinit.
Hic nulla perindè ac
Domini probitas, pro-
batur imago. Ipse inter
Auorum agalmata se

non

non pudibundus infert,
& quos imitatur, Heroum signa securus per-
transit, eadem conscientia fultus, cuius Magnū AVGVSTVM testem
ac laudatorem habet. Splendidæ ac prope nu-
bes perductæ moles, quæq; ab impari domino
non implentur, cum Aegyptiorum Templis
conferre decet, quæ for-
rinsecùs Carystio, &
Syæneo lapide collu-
cent; intùs ringenti at-
que

que hianti brutorum
agmine fordent. In te
(quæ raro eodem iugo
colunt) Fortuna, & Li-
beralitas ; illa nescio
quo vinculo huic adstri-
cta, neque premit, ne-
que deserit. Et mirum,
Hercules, qua rerum af-
fluentia ingenti PRIN-
CIPIS Indoli sufficient
opes, quas nunquam
temerè erogatas, colli-
matis semper oculis in
meritos iacit : idem est
enim, qui fructus, semen

ip-

ipsum beneficij ; dum
grato, ac feraci solo
committitur ; nec mi-
noris nuda, & nondum
de te merita virtus ,
quam vetus, & tui stu-
diosus cultus æstimari
debet ; quod enim huic
Iustitia, illi munificentia
rependit ; Virtutes am-
bæ, & Viro PRINCI-
PE dignæ, quibus ali-
tur Fides & incenditur.
Hæ sunt, PRINCEPS,
quæ duri climatis rigo-
rem emolliunt; quæ vel
ab

ab inuitis Astris Anni
vbertatem extorquent,
quæ fortis inconstan-
tiam defigunt; & eui-
ctis tot montium iugis,
emensis tot Marum-
spatijs, in alienem Or-
bem erumpunt. At non
istæ dntaxat, complu-
res verò aliæ, quà pro-
bitate, quà mansuetudi-
ne, quà animi vigore il-
lustres. Inter quas pri-
mo sit loco habenda
certa sanctaque erga
CÆSAREM fides, ac obse-
quium,

quiūm, quibus sāpē cœ-
teris exemplum , tibi
gloriam peperisti . Ir-
ruit nuper Scytharum
excurrentium impetus,
cùm Pannonicō bello
detinerentur vires Im-
perij ; Morauiamque
truci desolatione , mise-
randa strage depopula-
tus, iam Silesiæ tuæ fines
temerauerat ; cum tu
classicum canere, Iuuen-
tutem ciere , in palantes
erumpere paras : prò
Religione, prò Cæsare
æra-

ærarium fortunam, vitam impensurus; tanto animi ardore, tam festino rerum apparatu, ut vel rumor Barbarorum auribus impactus, nimbum illum teterimum disperserit, cuius illuie absorbta Prouincia, vix demum emergit. Nec omittenda ea, quæ nuper eidem præstitisti, atque præstas adhuc obsequij, ac beneuolentiæ officia: renuentibus quippe ex Finitimorum qui-

quibusdam inter instan-
tia Imperij, ac Cæfareæ
Domus discrimina, con-
ferre in militare stipen-
dium tributa; tu prom-
pta liberalitate pudo-
rem in cæteros iniecisti,
ac deuicta mali genij,
pertinacia, fidem Popu-
lis, Cæsari ius, vim Sa-
cramento reddidisti.
Post erogata in Imperij
pericula, subeunt effusi
alacri magnificentia in
Cæfaris felicitatem the-
sauri; Connubia primo

Au-

Augusti festa, longaque
Panegyri celebrata; lar-
goque Tædarum incen-
dio conclamatus Hym-
enæus: Soboles dein-
dè Cæsarea redimitis
Aris, foliatis Templo-
rum postibus, thure in
Nubes eunte, igne in-
Stellas fugiente, accla-
mata. Quæ vñquam
Frons visa animo con-
uenientior, animus pa-
tentior in Fronte? Vix
quæ sentit expressit; vix
ad mandata redegit; ad
R for-

formam reduxit. Vix suffecere Ministri, vix Artes: voto, vique sua minora cuncta.

Adfuit Vxor Sereniss.
LVDOVICA HANALTINA
(neq; enim prætereā in-
gentis animi Fœminā, &
sanè tanto Coniugio pa-
rem: cum suis Virtutibus
equet Heroicam suam
stirpem, nulli in Orbe
Secundam) Adfuit, &
Filia; egregium nobi-
litatis, decoris, ac pudi-
citiæ par; seque in tanti
offi-

officij munia hilares in-
gessere: tūmque Cēlum
ad artificis normam lit-
teratum, depictum, ac
florens, gemino sidere
auctum inclinat. At
quam ex laudibus ve-
stris egeram, Mulieres
optimæ, sexus ornamen-
ta, & Borealis Plagæ
amoëniſſimum decus !
Stirps, forma, mores
iuxtā probari, atque ex-
tolli possunt; licet non
æquæ vires adsint, nec
molem metiatur inge-

nium , nec ponderi sufficiat . Non tamen erunt sine veneratione transcendæ legitimi Amoris Imagines, Fides, charitas, castitas ; quas admoto ori digito , atque veluti ineffabiles silentio tantum colendas , pertranseo . Forma ea est , qua Praxiteles , & Phidias in Cnidia Venere , Hortensi effinxit ; sincera , nitida , & naturali sua pulchritudine assurgens . Nullum inter ipsas

ipsas discrimen agno-
 scas: sic Filia Matrem,
 sic Mater Numen ali-
 quod refert, Iunonem.
 Illam, Hanc Dianam di-
 ceres, sed nondum à Pa-
 ride, & ab Acteone vi-
 fas. Eadem in vtraque
 Frontis verecundia
 oculorum acies ; oris
 amœnitas, & concinni-
 tas incessus ; ast eadem
 in ijsdem morum Sancti-
 tas, nullaque non arma-
 ta dulci austерitate Sua-
 uitas, quæ veluti custos,

& rigida à spectantibus
modestiae exactrix, San-
cto, nulloque incursu
violando Pudicitiae Nu-
mini excubias ducit].
Sic perfectæ Matronalis
Pulchritudinis titulos,
laudesque cunctas sibi
vendicat: in venustris
enim animi fœditas cor-
poris elegantiam cor-
rumpit; cum absolutif-
fima tunc sit illa iudi-
canda, ut Græcus Ille
facundus decernit, cum

ἀσὸς αὐτῷ σονδράμης Ψυχῆς ἀρ-

τε,

τη', καὶ σώματος συφορκίᾳ :
 Gemmæ profectò, Tor-
 ques, ac segmenta, cor-
 pus, non mentem exor-
 nant ; mores optima es-
 se Mulieris ornamenta
 quis dubitat ; sine qua-
 rum pretio, etiamsi toto
 mundo suo complicata
 renideat, onerata vile-
 scit ? Gratios harum igi-
 tur videres, Indoleque
 domum enitescere ; mi-
 roque facilitatis, ac mo-
 destiæ temperamento
 dispositam familiam .

Prompta cuncta ac ob-
via. Nil triste nil suspe-
ctum; ubi officia non
peccaturis potius, quam
si peccauerint, punien-
dis impartiuntur. Quæ
in adytis, eadem in A-
trio facies, vel hic Sole,
vel ibi conscientia teste;
ubique Domini Reue-
rentia. Hinc Iuuentutis
promiscuæ simplex, fe-
stiuaque consuetudo eò
felicior ac lætior, quò
nulla impudentiæ labè
innoxia Libertas infici-
tur:

tur: crimen horret non
frēna patitur; cum vnico
Regentis nutu nunquā
deuia, pareat semper.

At hæc de te, Magne
P V E R , memorare
conuenit, qui tanta de-
stirpe Ortus, tanto Pa-
rentum Exemplo fultus,
in tali Domus innocen-
tia educatus, egregia
Indole in spem tui in-
gentem Germaniam ad-
ducis. Precor iam gra-
uitas ætatis leuitatem
premit, intras in seria,

B s non

non intruderis: nec deest
fronti gratia; nec ser-
moni festiuitas, nec sim-
plicitati venustas. Iam
crepundijs relictis, Di-
sciplinas voto hauris,
anhelas ad Arma. Iam
Cesarem tuum defendis,
Barbaris minarīs, per-
duellibus insultas; in-
fensisque iam atque
exardentibus oculis ar-
ctatos Pannoniæ termi-
nos, præceptam conspi-
caris Transiluaniam.
Hæc quasi cunabula, &

ele-

elementa virtutis, magna cente ominantur. Adsit incoepitis fortuna, atque tanto semini Astra faueant, ut non imparem spei Parentum, pijsque Gentium votis frugem ferat, Adsint, faueantque: Tu interim miris inditijs, rectaque ad Gloriam via per Maiorum vestigia progredere. Fertur per hæc, quasi per sæculi, atque per vitæ delitias, si quis candidis auribus in hæc

perducitur aduena, frui-
turque sub decantata
Septentrionis inclemen-
tia, si non solis, certè Se-
renissima Stellarum lu-
ce: tot enim Astra di-
cas, quot in Aula nobi-
liores Animæ micant,
quorum ambitu cuncta
vigent: mutuoque ad-
hæsionum connexu in-
iectæ partes, mira sibi
concinnitate respondēt.
His ergò delinitus ille-
cebris, non hæc tantum
fatetur esse quasi magi-

ca,

ca , & communia sensus
illigamenta ; cum alio ,
& robustiori vinculo
detentus , sortem suam
in secreta , & singulari
hominis virtute miretur .

Locus hic magno
PRINCIPIS Admini-
stro , **DYNASTÆ**
Baroni **LILGVENIO**
detur ; cuius tamen lau-
des , integro ipso , in illū
referam . Rectè quippe
agere sub malo **PRIN-**
CIP E aliquis potest :
eligi raro ; laudari nun-
quam

quam laudamur sanè,
cùm Domino conuenientia gerimus ; quis
enim , quod auerfatur ,
laudat ? Quòd ergò
P R I N C E P S bonum
dilexerit , fouverit , auxe-
rit ; vt acris rectique iu-
dicij specimen protulit ;
sic amorem , sic obse-
quium Populi sibi , illi
gloriam , Reipublicæ
felicitatem dedisse com-
perimus . Bonum esse
quis non dicat , qui ab
optimo probatur ; quem

&

& Populus efferret suffragijs , si quantumuis liberis Comitijs , sanctius ac religiosius non duceret Optimi PRINCIPIIS iudicium ? At qui hic ingenti sanè verborum apparatu extollere par esset . VIRVM ingenio præstantem , Genere illustrem , qui æqua mentis constantia , ac morum comitate , cuncta dirigit , firmat , exornat ? Virum in humani generis delicias prope

prope natum , adeòque
impensè virtutis aman-
tem ; vt illum proprijs
abundare non dubites ,
qui alienas fouet . Ip-
sum PRINCIPIIS ge-
nium in illum traductum
dicas ; sic ad ipsius Idçam
sibi commissa officia
exequitur ; perpetuoque
relationis tenore ipsius
lumen in suam et opera
transfert . Bonum Pu-
blicum , suum vocat : nec
aliunde sibi fortunam ,
quam ex Gentium felij.

citate

citate conflat ; nec ta-
men rectè facti laudes à
Vulgo , sed à conscienc-
tia quærit ; qua fretus,
cætera spernit : nec ideò
famæ dissimulatio fa-
mam imminuit.

Fidē vestrā, ò quicun-
que magno fortunæ be-
neficio hūc aduecti, spes
homini veltras commit-
titis ; eorum præsertim
obtestor , qui Cæsaris
stipendia merentes , in
Silesia stationem agunt.
Dicant Ipsī quibus offi-
cijs

cijs excepti, Duces, qua-
terum copia detenti Mi-
lites , his modestiam ,
beneuolentiam illis in-
finuet ; ex quibus ea
prodit admiratio , quæ
in Amorem fermè , ac
Reuerentiam abit. Iuuat
hic & Nostros compel-
lare Italos , atque adhi-
bitur ut VIII Ingtno re-
stes , duos præ cœteris :
PICOLOMENÆVM , &
VIALARDVM Comites ,
Præstantissimos nempè
Viros , Militumque Cæ-
fa-

fareanorum Præfectos,
Vos veritatis Amantes,
Vos quæso patefacite
Orbi Serenissimi PRIN-
CIPIS eiusque Aulæ
magnitudinem, & Glo-
riā. Vos renunciate mi-
hi, quo LILGVENIVS
studio Nationis nostræ
nomen inclytum colat;
quo humanitatis genere
cum officiosæ Gentis
gloria decertet, immò
vincat, ac nostra orna-
menta, nescio magis lau-
de, an verecūdia Nostri,
in

in suam Famam vertat.

Hæc de Germani
PRINCIPIS Indole,
Domo, & Aula com-
plexus; chartis mihi in
memoriæ subsidium a-
lijs, in æmulandæ virtu-
tis exemplum deman-
do: peritura fortasse,
nisi virtutis effuso balsa-
mo Libitinam euitarent:
illius enim id, est inge-
nium, ut quantumuis ru-
di manu delibuta cor-
pora à temporis labe
vindicentur.

FINIS.

